

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI
ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE
TEATAJA

17. jaanuar 1969

Nr. 3 (168)

4. aastakäik

SISUKORD

I

43. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude valimiste kohta.
44. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus väikestes külade tööraha saadikute nõukogude valimisringkondades ringkonnakomisjonide erandina mittemoodustamise lubamise kohta.
45. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. V. Kalju autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

46. Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus kehakultuuri ja spordi parema juhtimise kohta vabariigis.
47. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. G. Žuravljovi autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.
48. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. A. Iržanski autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.
49. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus muudatuste kohta autorihonorari maksmise korras.
50. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus abinõude kohta rasketööstuse toodangu hulgihindade edasiseks täiustamiseks.
51. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus transpordiorganisatsioonide vastastikuse materiaalse vastutuse tugevdamise kohta veoste mitteõigeaegse äraveo eest sadamatest ja jaamadest nende veoste vedamisel raudtee-veetee sega-otseühenduses.
52. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus sm. A. Vaarandi kohta.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

43 Eesti NSV kohalike tööraha saadikute nõukogude valimiste kohta

Seoses Eesti NSV rajoonide, linnade, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude volituste lõppemisega 19. märtsil 1969. a. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Määrata Eesti NSV rajoonide, linnade, alevite ja külade tööraha saadikute nõukogude valimised pühapäevale 16. märtsile 1969. a.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜÜRISIPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 13. jaanuaril 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

44 Väikestes külade tööraha saadikute nõukogude valimisringkondades ringkonnakomisjonide erandina mittemoodustamise lubamise kohta

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Lubada erandina mitte moodustada külade tööraha saadikute nõukogude valimiste ringkonnakomisjone neis külanõukogudes, kus on vähem kui 1000 elanikku.

Kehtestada, et külade tööraha saadikute nõukogude valimisringkondades, kus ei moodustata valimiste ringkonnakomisjone, täidavad nimetatud komisjonide funktsioone nende valimisjaoskondade jaoskonnakomisjonid, mille koosseisu kuulub tähendatud külade tööraha saadikute nõukogude valimisringkondade territoorium.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜÜRISIPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 15. jaanuaril 1969.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

45 Sm. V. Kalju autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse laitmatu töö ja aktiivse ühiskondliku tegevuse eest ning seoses viiekümnenda sünnipäevaga autasustada Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumi kolleegiumi liiget ja osakonnajuhatajat Valter Peetri p. Kaljut Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. MÜÜRISIPP

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär B. TOLBAST

Tallinn, 15. jaanuaril 1969.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE JA
EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**46** Kehakultuuri ja spordi parema juhtimise kohta vabariigis**Väljavõte:**

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. oktoobri 1968. a. määrusele nr. 826 Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kehakultuuri ja spordi paremaks juhtimiseks vabariigis moodustada:

1) Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Kehakultuuri- ja Spordikomitee Eesti NSV Spordiühingute ja -organisatsioonide Liidu Nõukogu baasil;

2) vabariikliku alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad kehakultuuri- ja spordikomiteed Eesti NSV Spordiühingute ja -organisatsioonide Liidu vastavate nõukogude baasil.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Kehakultuuri- ja Spordikomitee ülesandeks seada: kehalise kasvatuse juhtimine vabariigis, elanikkonna kehalise ettevalmistamise teaduslikult põhjendatud süsteemi väljatöötamine ja ellurakendamine, vabariiklike spordiürituste läbiviimine ja spordivõistluste kontrollimine, teaduslik-metoodilise töö organiseerimine, kehakultuurikaadri ettevalmistamine ja jaotamine, spordiinventari ja -seadmete tootmise ning jaotamise ja spordiehitiste rajamise plaanide koordineerimine, rahvusvaheliste spordisidemete korraldamine.

2. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Kehakultuuri- ja Spordikomitee kolleegiumi isikulise koosseisu kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

3. Määrata, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Kehakultuuri- ja Spordikomitee pädevusse kuuluvates küsimustes tehtud otsused ja juhendid on täitmiseks kohustuslikud elanikkonna kehalise kasvatuse küsimustega tegelevatele Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele ja ühiskondlikele organisatsioonidele.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Kehakultuuri- ja Spordikomitee ning tema kohalike organite praktiline tegevus peab toimuma tihedas koostöös ametiühingu-, komsomoli ja teiste organisatsioonidega omaalgatuse ja ühiskondlike aluste edasise laiendamise teel kehakultuuriliikumises, pideval toetumisel vabatahtlikele spordiühingutele, laialdasele ühiskondlikule aktiivile, kes on koondatud kehakultuuri- ja spordikomiteede juures asuvatesse kehalise kasvatuse nõukogudesse, spordialade föderatsioonidele, treenerite nõukogudele, spordikohtunike kolleegiumidele ja probleemikomisjonidele.

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Kehakultuuri- ja Spordikomiteel koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Juriidi-

lise Komisjoni ja teiste Eesti NSV huvitatud ministeeriumide ning keskasutustega esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ettepanekud Eesti NSV valitsuse otsuste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta seoses käesoleva määruse vastuvõtmisega.

Eestimaa Kommunistliku Partei
Keskkomitee sekretär
A. VADER

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
V. KLAUSON

Tallinn, 27. detsembril 1968. Nr. 438.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA
EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

47 Sm. G. Žuravljovi autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse laitmatu töö eest ehituses ja seoses 50. sünnipäevaga autastada Tallinna Ehitustrusti juhataja asetäitjat Grigori Pjotri p. Žuravljovi Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
V. KLAUSON

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
P. NEEROT

Tallinn, 3. jaanuaril 1969. Nr. 1.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA
EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

48 Sm. A. Iržanski autasustamise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse laitmatu töö eest kaubanduses ja seoses kuuekümnenda sünnipäevaga autastada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi Eesti Vabariikliku Bakaalkaupade Hulgikaubanduse Kontori juhataja asetäitjat Aron Davidi p. Iržanskit Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
V. KLAUSON

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
P. NEEROT

Tallinn, 3. jaanuaril 1969. Nr. 2.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

49 Muudatuste kohta autorihonorari maksmise korras

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1968. a. määrusele nr. 276 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. märtsi 1963. a. määruse nr. 129 (ENSV MK 1963, nr. 9, art. 35) osaliseks muutmiseks ja täiendamiseks:

1) sõnastada punkti 2 alapunkt 1 järgmiselt:

«1) algupäraste ilukirjanduslike teoste autoritele teise ja kolmanda trüki eest 60 protsenti, neljanda trüki eest 40 protsenti, viienda trüki eest 35 protsenti ja kuuenda ning iga järgneva trüki eest 30 protsenti esitrüki honorarimäärast;»;

2) sõnastada punkti 3 lõige 3 järgmiselt:

«Teose avaldamisel ajalehtede, ajakirjade või muude perioodiliste väljaannete kirjanduslikes lisades makstakse honorari mitteperioodiliste väljaannete kohta kehtivate eeskirjade, tasumäärade ja tiraažinormide kohaselt. «Loomingu» Raamatukogu võrdsustatakse kõikides honorari arvestamisega seotud küsimustes ajakirjadega.»;

3) sõnastada punkt 4 järgmiselt:

«4. Kõikide kirjandusteoste, nii originaalide kui ka tõlgete kordustrükiks loetakse antud teose iga uus väljaanne, mis ilmub pärast eelmise trüki väljaandmiseks lepinguga või seadusega kindlaksmääratud tähtaega.

Seadusega kindlaksmääratud tähtaegadeks loetakse:

- 1) teoste puhul mitte üle 10 autoripoogna — 1 aasta;
- 2) teoste puhul üle 10 autoripoogna — 2 aastat;
- 3) mitmevärvitrüki teoste puhul mahuga 5 kuni 10 autoripoognat — 1 aasta ja 6 kuud.

Ülalmärgitud tähtaega arvestatakse teoste vastuvõetavaks tunnistamise päevast või kui see toimus hilinemisega, siis sellest tähtpäevast, milal seatud korras pidi lahendatama teose vastuvõetavaks tunnistamine.

Kordustrükiks loetakse samuti ülalmärgitud tähtaja piirides ilmunud ilukirjandusliku teose iga ümbertöötanud või täiendatud väljaannet, muudesse kirjandusliikidesse kuuluvate teoste puhul aga ülalmärgitud tähtaja piirides ilmunud iga uut väljaannet, mis on ümber töötatud või täiendatud uue tekstiga uute osade, peatükkide, paragrahvide või lõikude näol.

Ümbertöötamiseks ei loeta eelmistes trükkides leiduvate ebatäpsuste parandamist ja stiililist ning redaktsioonilist laadi muudatusi.»;

4) sõnastada punkt 5 järgmiselt:

«5. Kui teose autor kokkuleppel kirjastusega töötab kordustrüki puhul teose ümber või täiendab seda uute materjalidega, siis ilukirjanduslikes teostes tehtud täienduste eest kogu nende tegeliku mahu ulatuses, muudes kirjandusteostes aga nende täienduste eest, mis moodustavad uusi osasid, peatükke, paragrahve ja lõike, makstakse autorile tasu esitrüki honorarimäärade järgi. Kogu ülejäänud materjali eest tasutakse kui järjekordse kordustrüki eest.

Järgnevate kordustrükkide puhul makstakse autorile honorari kogu teose eest tervikuna, vastavalt antud trüki jaoks ettenähtud tariifimääradele ning sõltumata eelmistes trükkides tehtud täiendustest ja parandustest.»;

5) sõnastada punkt 7 järgmiselt:

«7. Kordustrükkide arvu kindlaksmääramisel arvestatakse kõiki sama teose eelnevaid väljaandeid, mis antud keeles on ilmunud NSV Liidu territooriumil, arvestamata avaldamist ajalehtedes, ajakirjades ning muudes perioodilistes väljaannetes ja almanahhides.

Ilukirjanduslike teoste ilmumisel ajakirjades ja almanahhides makstakse autoritele honorari mitteperioodiliste väljaannete kohta kehtestatud honorarimäärade järgi, rakendamata aga tiraažinorme.»;

6) sõnastada punkt 8 järgmiselt:

«8. Ajalehtedes, ajakirjades või muudes perioodilistes väljaannetes ja almanahhides avaldatud teoste esmakordsel väljaandmisel eriraamatuna või mitteperioodilises kogumikus makstakse autorile honorari nagu esitrüki eest.»;

7) sõnastada punkt 9 järgmiselt:

«9. Ühe autori kogutud teoste, valitud teoste või valikkogu väljaandmisel makstakse honorari iga teose eest eraldi, vastavalt teose mahule, arvesse võttes varem ilmunud trükke ja rakendades tiraažinorme, mis on kehtestatud vastavale kirjandusliigile. Mitme autori töid sisaldavas kogumikus arvestatakse honorari samadel alustel.

Kogutud teoste ilmumisel autori eluajal makstakse kõikide sellesse kogumikku koondatud ilukirjanduslike teoste eest erandina honorari esitrüki määrade järgi, olenemata vastavate teoste varem ilmunud trükkide arvust.

Kogutud teoste väljaandmisel tiraažinormi ületamisega või kordustrükkidena makstakse honorari käesoleva määruse punkti 2 alapunkti 1 märgitud skaala järgi.

Õpikutes, lugemikes ja muudes õppealastes, teaduslikes, kriitikaalastes ja poliithariduslikes väljaannetes reprodutseeritud teoste ja nende väljavõtete eest, kui teose autorile kehtivate eeskirjade alusel tuleb honorari maksta, arvestatakse honorari igalt teoselt eraldi, kusjuures honorari arvestamisel võetakse aluseks tariifne alammäär ja varem ilmunud trükid, kuid kirjastatava õpiku, lugemiku või muu väljaande tiraaži ei arvestata.

Autorile honorari maksmata võib teaduslikes, kriitikaalastes, poliithariduslikes ja õppealastes väljaannetes reprodutseerida varem avaldatud teaduslikke, kirjanduslikke ja kunstiteoseid või nende väljavõtteid ulatuses, mis ühes ja samas väljaandes ei moodusta ühe ja sama autori kohta üle 0,25 autoripoogna või 175 värsirea. Kapitaalsetest teaduslikest teostest mahuga mitte vähem kui 30 autoripoognat võib reprodutseerida väljavõtteid kuni 1 autoripoogna ulatuses. Lugemikus võib erandina reprodutseerida ühe ja sama autori teoseid või nende väljavõtteid kuni 1 autoripoogna (700 värsirea) ulatuses. Kui kunstilis-graafilise ja muu illustreeriva

materjali kohta pole sätitud eeskirju, kehtivad eelnevad sätted ka selle materjali reprodutseerimise kohta.

Väljavõtete reprodutseerimine teises teoses ei muuda reprodutseeritava teose trükkide arvu ka sel korral, kui selle eest tuleb honorari maksta. Teose reprodutseerimine tervikuna teises teoses võetakse kordustrükkide arvu kindlaksmääramisel arvesse ainult sel korral, kui selle eest tuleb reprodutseeritava teose autorile honorari maksta.

Honorari maksmisel reprodutseeriva teose autorile arvestatakse teiste teoste ja nende väljavõtete, samuti igasuguse ametliku materjali reprodutseerimist koostamisena. Olenevalt teose sisust võib kirjastus teose heakskiitmisel teha sellest eeskirjast erandeid.»;

8) sõnastada punkti 16 alapunkt 1 järgmiselt:

«1) tõlgitava teose autorile tema NSV Liidu territooriumil esmakordselt avaldatud algupärase mitteilukirjandusliku teose kirjastamisel tõlke-teosena. Tõlke-teose kirjastamisel ilukirjanduslikust teosest, mis on esmakordselt avaldatud NSV Liidu territooriumil, makstakse tõlgitava teose autorile honorari 60 protsendi suuruses honorarimäärast, mis on käesolevas määruses ette nähtud tõlgitava teose esitrüki eest. Tõlke-teose ilmumisel tiraažinormide ületamisega või kordustrükkidena makstakse tõlgitava teose autorile honorari üldiste eeskirjade kohaselt lähtudes tõlke-teose esitrüki eest temale ettenähtud honorarimäärast ja rakendades käesoleva määruse punkti 2 alapunktis 1 ettenähtud skaalat. Venekeelse algupärase ilukirjanduse puhul makstakse tõlgitava teose autorile honorari ainult tõlke-teose esitrüki eest ja 60 protsendi suuruses käesoleva määrusega algupärase teose esitrüki eest kindlaksmääratud honorari alammäärast, arvestamata väljaande tiraaži. Ilukirjandusliku teose väljaandmisel tõlkena vene keeles, kui vastava väljaande kohta on Eesti NSV-s tiraažinormid ette nähtud, rakendatakse honorari maksmisel tõlgitava teose autorile Vene NFSV-s kehtivaid tiraažinorme. Honorar makstakse tõlgitava teose autorile välja pärast tõlke-teose ilmumist. Tõlke-teose väljaandmisel teosest, mis on välismaalase poolt loodud ja esmakordselt avaldatud väljaspool NSV Liidu territooriumi, makstakse tõlgitava teose autorile honorari vastavate NSV Liidu poolt sõlmitud rahvusvaheliste kokkulepete alusel, ulatuses ja korras.»;

9) sõnastada punkt 21 järgmiselt:

«21. Autori pärijatele makstakse ilukirjanduslike teoste esi- ning kordustrükkide ja muude kirjandusteoste esitrükkide honorar välja 50 protsendi suuruses, muude kirjandusteoste kordustrükkide honorar aga 20 protsendi suuruses sellest summast, mis oleks kuulunud autorile endale. Kui honorar ühele autorile kogu väljaande eest moodustab üle 5000 rubla, siis seda piirmäära ületavate summade väljamaksmisel autori pärijatele vähendatakse neid veel 50 protsendi võrra.

Ülalmärgitud sätteid rakendatakse ainult nende väljamaksete kohta, mille saamise õigus tekkis pärast autori surma.»;

10) sõnastada punkti 22 lõige 3 järgmiselt:

«Autorihonorari saamise õigus tekib autoritel tüüpkirjastuslepingus kindlaksmääratud tähtaegadel.»;

11) sõnastada määruse lisa punkt 1 järgmiselt:

«1. Ilukirjanduslik proosa, kaasa arvatud laste- ja noorsookirjandus, näidendid ja filmistsenaariumid, tiraažinormiga 8000 eksemplari, autoripoogna eest rublades

150, 175, 200, 225,
300, 400»;

12) sõnastada määruse lisa punkt 5 järgmiselt:

«5. Luule, kaasa arvatud luule lastele ja noorsoole, samuti värsivormis näidendid, tiraažinormiga 4000 eksemplari, värsirea eest rublades

0,7; 1,0; 1,2; 1,4;
1,7; 2,0»;

13) sõnastada määruse lisa punkt 13 järgmiselt:

«13. Kirjanduskriitilised ja teaduslik-teoreetilised tööd ning monograafiad:

kirjandus- ja kunstiteaduse ning kirjanduskriitika alal, tiraažinormiga 4000 eksemplari, autoripoogna eest rublades

150, 175, 200, 225,
300, 400

muude kirjandusliikide alal, ilma tiraažinormita, autoripoogna eest rublades

150—300»;

14) sõnastada määruse lisa punkt 22 järgmiselt:

«22. Tõlked:

marksismi-leninismi klassikud, ilma tiraažinormita, autoripoogna eest rublades

50—100

massiline poliitiline, sotsiaal-majanduslik, filosoofiline, juriidiline, loodusteaduslik, teoreetiline teaduslik kirjandus, tootmistehniline, põllumajanduslik, populaarteaduslik ja spordialane kirjandus, käsiraamatud, teatmeteosed ning õpikud ja õppevahendid, ilma tiraažinormita, autoripoogna eest rublades

40—80

ilukirjanduslik proosa, kaasa arvatud proosa lastele ning noorsoole, samuti näidendid ja filmistsenaariumid, tiraažinormiga 12000 eksemplari, autoripoogna eest rublades

50, 70, 100, 125, 150

luule, kaasa arvatud luule lastele ja noorsoole, samuti värsivormis näidendid, tiraažinormiga 6000 eksemplari, värsirea eest rublades

0,4; 0,7; 0,9; 1,1;
1,4

muud tõlked, ilma tiraažinormita, autoripoogna eest rublades

30—60

Märkus. Tõlgete puhul, kus teksti numbriline materjal moodustab üle 30 protsendi teose mahust, tasutakse tõlkijale 15—40 rubla autoripoognalt.»;

15) täiendada määruse lisa punktiga 32 järgnevalt:

«32. Kirjanduslikud miniatuurid (välja arvatud käesoleva määruse lisa punktides 2, 6, 8, 9 ja 10 märgitud teosed), ilma tiražinormita, olenevalt teose kirjanduslikust väärtusest ja mahust akordselt kogu teose eest rublades 20, 40, 60, 80, 100».

2. Käesoleva määruse eeskirju rakendatakse nende väljamaksete kohta, mille saamise õigus tekib alates 1. jaanuarist 1969. a.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 24. detsembril 1968. Nr. 429.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

50 Abinõude kohta rasketööstuse toodangu hulgihindade edasiseks täiustamiseks

Väljavõte:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et rasketööstuse toodangu hulgihinnad, mis on kehtestatud 1. juulist 1967. a., vastavad põhiliselt planeerimise ja majandusliku stimuleerimise uue süsteemi nõuetele.

Nimetatud hindade kehtestamise tulemusena on likvideeritud ehitusmaterjalide tööstuse, turbatootmise ja teiste rasketööstuse harude toodanguliikide suurema osa kahjumlikkus. On kõrvaldatud järsud erinevused üksikute tööstustoodanguliikide väljalaske rentaablustes.

Kuid seoses toodangu valmistamise ja realiseerimise tingimuste muutumisega vajavad hulgihinnad edasist täiustamist.

Pealegi ilmnes uute hulgihindade rakendamise analüüsimisel, et mõned ettevõtted püüavad saavutada suuremat rentaablust mitte tootmisfondide, materiaalsete ja tööjõuressursside parema kasutamise teel, vaid kõrgendades hindade projektide väljatöötamisel toodangu omahinda või rikkudes kehtivat hulgihindade kinnitamise ja rakendamise korda. Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused ei pööra ikka veel küllaldast tähelepanu riikliku distsipliini tugevdamisele hulgihindade kehtestamise ja rakendamise alal ning kontrollivad seda alluvates ettevõtetes nõrgalt.

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. oktoobri 1968. a. määrusele nr. 833 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kindlaks määrata järgmised põhisuunad rasketööstuse toodangu 1. juulist 1967. a. kehtestatud hulgihindade edasiseks täiustamiseks:

1) tagada nii hulgihindade kogu süsteemi vajalik stabiilsus kui ka üksikute toodanguliikide ja -gruppide hulgihindade õigeaegne revideerimine vastavalt toodangu valmistamise ja realiseerimise tingimuste muutumisele ning toodangu tehnilise taseme ja tarbimisomaduste suhtes esitatavate nõuete muutumisele, et vältida vananenud toodangu osas kõrget rentaablust, sest see nõrgendab stiimuleid valmistatavate toodete uuen-
damiseks ja nende kvaliteedi tõstmiseks;

2) laiendada tootmise stimuleerimise ja uue progressiivse ning majanduslikult efektiivse tehnika kasutamise ja toodangu kvaliteedi parendamise praktikat, kehtestades kõrgemad hinnad toodetele, mida valmistatakse toodangu täpsuse, tarbekindluse ja teiste kvaliteedikarakteristike suhtes rangemaid nõudeid ettenägevate uute standardite ning tehniliste tingimuste kohaselt, samuti seades sisse kindlaksmääratud hinnalisandid üksikute tehnilis-majanduslike parameetrite parendamise eest, mis tagab tarbijatele täiendava majandusliku efekti, ja kehtestades mahahindlused või eelarvesse tehtavad maksed ajutise kõrvalekaldumise korral riiklike standardiseerimisorganite poolt lubatud piires üksikutest toodangu kvaliteedile esitatavatest nõuetest;

3) kõrvaldada õigustamata erinevused üksikute toodete valmistamise rentaablusel vastavate tööstusharude piires ja luua sellega kõige paremad tingimused plaaniliste ülesannete täitmiseks toodangu nomenklatuuri (sortimendi) osas.

2. Plaanipärase töö organiseerimiseks hulgihindade edasise täiustamise alal, samuti arvestades rahvamajanduse vajadusi hindade järele, mis on kindlaks määratud lähtudes mitme aasta perspektiivis kujunevatest toodangu valmistamise ja realiseerimise tingimustest, ENSV Plaanikomiteel ette näha viie aasta plaanides aastate 1971—1975 plaanist alates hulgihindade muutmise indeksid üksikute toodangugruppide osas ja vastavalt ka tööstusharude osas. ENSV Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel ette valmistada ja vastavatel tähtaegadel esitada ENSV Plaanikomiteele Hindade Komitee poolt kinnitatavate hindade muutmise indeksid.

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel välja töötada ja esitada ENSV Plaanikomiteele ning ENSV Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteele ühel ajal rahvamajandusharude arendamise viie aasta plaanide projektidega ka ettepanekud kehtivate hulgihindade vajalike muudatuste kohta viisaastaku aastate kaupa üksikute toodangugruppide osas, mille hinnad kinnitab ENSV Plaanikomitee juures asuv Hindade Komitee, ja arvestusandmed esildatavate muudatuste toime kohta hindade üldtasemesse vastavas tööstusharus.

Teha ENSV Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteele ülesandeks hulgihindade muutmise koondplaanide koostamine viisaastakute kaupa.

Nimetatud plaani väljatöötamisel lähtuda hulgihindade taseme vajalikkust järkjärgulisest, majanduslikult põhjendatud alandamisest tööviljakuse kasvu ja tootmiskulude vähendamise alusel, sest see on progressiivsete materjalide, masinate ja seadmete rahvamajanduses ulatuslikuma kasutamise üks tingimusi.

3. Arvesse võttes, et kehtivad hulgihinnad on planeerimise ja arvestuste aluseks rahvamajanduses uue viisaastaku jooksul, ENSV Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel kinnitada 1. maiks 1969. a. vajalikud parandused üksikute toodanguliikide ja -gruppide kehtivates hulgihindades (neil juhtudel, kui on avastatud mittevastavus hindade ja tootmiskulude, samuti toodangu realiseerimise tingimuste vahel) ning kehtestada need 1. jaanuarist 1970. a.

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel esitada ENSV Plaanikomitee juures asuvale Hindade Komiteele hulgihindades tehtavate muudatuste vormikohased projektid komitee poolt kindlaksmääratud tähtaegadel.

Kehtivates hulgihindades tehtavad parandused ei tohi riigieelarvele kahju tekitada.

4. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel:

1) tõsta nõudlikkust väljatöötatavate uute hulgihindade projektide majandusliku põhjendatuse suhtes, samuti nende põhjendamiseks esitatavate kalkulatsiooni- ja muude materjalide täpsuse suhtes, et vältida toodangu valmistamiseks tehtavate kulutuste ja selle toodangu projekteeritavate hindade tasemete kunstlikku kõrgendamist;

2) süstemaatiliselt kontrollida hindade kehtestamise ja rakendamise praktikat alluvates ettevõtetes ning resoluutselt panna piir ebatervetele tendentsidele suurte kasumite saamiseks hindade kõrgendamise teel ja nende kinnitamise ning rakendamise kehtiva korra rikkumise teel.

Teha Eesti NSV ministrid ja keskasutuste juhtijad isiklikult vastutavaks alluvate ettevõtete toodangu hulgihindade õige kehtestamise ja rakendamise eest ning seejuures hulgihindade põhjendamatu tõstmise arvel ettevõtete rentaabluse suurendamise vältimise eest.

Hindade alal riikliku distsipliini tugevdamiseks ja majandusliku töö selle tähtsa löigu kindlustamiseks tarvitusele võetud abinõudest ette kanda Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

5. ENSV Plaanikomitee juures asuval Hindade Komiteel tõhustada kontrolli hulgihindade õige kehtestamise ja rakendamise üle.

Anda ENSV Plaanikomitee juures asuvale Hindade Komiteele õigus:

1) korraldada kontrollimisi, et välja selgitada, kas Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused ning ettevõtted ja organisatsioonid kehtestavad ja rakendavad hindu õigesti, ning nende kontrollimiste tulemuste alusel vastu võtta avastatud rikkumiste kõrvaldamiseks otsuseid, mis on kohustuslikud Eesti NSV vastavatele ministeeriumidele, keskasutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele;

2) ära kuulata Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettekandeid, samuti saada Eesti NSV ministeeriumidelt ja keskasutustelt ning vajalikel juhtudel vahetult ettevõtetelt ja organisatsioonidelt materjale ja seletusi hindade kehtestamise ning rakendamise küsimustes;

3) tühistada hindu, mis on kinnitanud Eesti NSV ministeeriumid, keskasutused, ettevõtted ja organisatsioonid hindade kujundamise kohta kehtiva seadusandluse nõudeid rikkudes;

4) vastu võtta otsuseid selle kohta, et lisatulemi kogu summa, mis on saadud kehtiva hindade kinnitamise ja rakendamise korra rikkumise tagajärjel, suunatakse vastava eelarve tuludesse (olenevalt ettevõtte või organisatsiooni alluvusest).

6. Kehtestada, et hulgihindade muutmisel, mis põhjustab realiseeritava toodangu ja kasumi mahu vähenemise või suurenemise, tuleb hankijaettevõtete, vajalikel juhtudel aga ka tarbijaettevõtete ja -organisatsioonide kehtivates ergutusfondide moodustamise normatiivides teha ettenähtud korras vastavad täpsustused.

Nimetatud täpsustusi ei tehta normatiivides sel juhul, kui vastavad riiklikud organid tühistavad üksikute toodanguliikide hulgihinnad, mis on kinnitatud rikkudes hindade kujundamise kohta kehtiva seadusandluse nõudeid, samuti juhul, kui ettevõtted alandavad turgu mitteleidva toodangu hindu.

7. ENSV Plaanikomiteel ja Eesti NSV ministeeriumidel ning keskasutustel lõpule viia 1. juuliks 1969. a. toodangu kvaliteedi tarbekindluse ja kasutamisea objektiivsete näitajate väljatöötamine ja nende võtmine kehtivatesse tehnilistesse tingimustesse, et riiklikud hindade kujundamise organid teostaksid aastatel 1969—1970 hindade edasise diferentseerimise vastavalt standardites ja tehnilistes tingimustes ettenähtud kvaliteediniõuetele.

9. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et:

1) NSV Liidu ministeeriumidele ja keskasutustele on tehtud ülesandeks teha vajalikud parandused nende poolt kinnitatud hulgihindades üksikute toodanguliikide ja gruppide osas, mille rentaablustes esines hulgihindade reformi teostamisel kindlaksmääratud tasemete rikkumist, pidades silmas selle töö täielikku lõpuleviimist 1. aprilliks 1969. a., et kehtestada täpsustatud hinnad 1. jaanuarist 1970. a.;

2) et teha võimatuks üksikutel ettevõtetel saada rentaablust, mis ei kajasta nende tegevuse tegelikke tulemusi, on kehtestatud, et toodangule, mille kvaliteedi tõstmiseks nähakse ette suhteliselt pikaks ajaks kavandatud abinõude ellurakendamine, tuleb kinnitada diferentseeritud hinnad või mahahindlused, mida rakendatakse olenevalt üksikute tellijate poolt hangitava toodangu kvaliteedist.

NSVL Plaanikomitee juures asuvale Riiklikule Hindade Komiteele on tehtud ülesandeks vastavate ministeeriumide ja keskasutuste esildisel kinnitada ja kehtestada nimetatud diferentseeritud hinnad ja mahahindlused 1. jaanuarist 1970. a.;

3) et tulevikus ei esineks seeriatoodangu hulgihindade ebaseaduslikku kinnitamist üksikute ettevõtete poolt, kes suvaliselt arvavad selle toodangu ühekordsete tellimuste alusel valmistatavate toodete hulka, ja et ei esineks ka rentaabluste kõrgendamist selle toodangu hindade kindlaksmääramisel, on NSVL Plaanikomitee juures asuvale Riiklikule Hindade Komiteele tehtud ülesandeks ühe kuu jooksul saata ministeeriumidele ja keskasutustele juhised ühekordsete tellimuste alusel valmistatavate toodete hulka toodangu arvamise korra kohta ja nende toodete hindade kindlaksmääramise korra kohta, pidades silmas, et seejuures ei tohi retaablust määrata kõrgemana kui põhitoodangu rentaablust;

4) NSVL Plaanikomiteele, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Materiaal-Tehnilise Varustamise Komiteele, NSV Liidu Rahandusministeeriumile, NSVL Plaanikomitee juures asuvale Riiklikule Hindade Komiteele, NSV Liidu Teaduste Akadeemiale ja NSV Liidu Rahvakontrolli Komiteele on tehtud ülesandeks vastavaid teadusliku uurimise instituute ja ettevõtete juhtijaid kaasa tõmmates hoolikalt analüüsida tööstustoodangu hulgihindade kehtestamise praktikat ning välja töötada majandus-

likult põhjendatud kriteeriumid hulgihindade taseme reguleerimiseks, et vältida tootmise rentaabluuse kunstliku tõstmise võimalust ja tagada ettevõtete tegevuse õige hindamine;

5) NSV Liidu ministeeriumid ja keskasutused on kohustatud tagama, et ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete ja organisatsioonide 1969. aasta ja järgnevate aastate plaanides oleksid kajastatud toodangu realiseerimise ja kasumi mahus esinevad muutused, mis on seotud alaliste hulgihindade kehtestamisega planeeritaval perioodil ajutiste hulgihindade asemel.

NSVL Plaanikomiteele on tehtud ülesandeks koos NSV Liidu Rahandusministeeriumi ja NSVL Plaanikomitee juures asuva Riikliku Hindade Komiteega välja töötada hulgihindade revideerimisest tulenevate tulemi ja kulude muutumiste arvestuse kord plaanides, et maksimaalselt lihtsustada seda arvestust ja kõrvaldada finantsiliste raskuste tekkimise võimalused ettevõtetele nende toodangu hindade alandamisel.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 24. detsembril 1968. Nr. 431.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

51 Transpordiorganisatsioonide vastastikuse materiaalse vastutuse tugevdamise kohta veoste mitteõigeaegse äraveo eest sadamatest ja jaamadest nende veoste vedamisel raudtee-veetee segaotseühenduses

Raudteede (jaamade) ja mere- ning jõelaevanduste (sadamate) vastastikuse materiaalse vastutuse tugevdamiseks veoste mitteõigeaegse äraveo eest jaamadest ja sadamatest nende veoste vedamisel raudtee-veetee segaotseühenduses ja vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1968. a. määrusele nr. 959 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et:

1) raudtee-veetee segaotseühenduses (kaasa arvatud vedu praamidil ja konteinerites) veetavate veoste ümberlaadimise keskmiste ööpäevaste plaaniliste või kooskõlastatud tihendatud normide mittetäitmise eest maksab süüdiolene pool (raudtee, jaam, laevandus, sadam) trahvi järgmises ulatuses:

veoste osas, mille veod planeeritakse tonnides ja vagunites, 1 rubla veose tonnilt, olenemata veereva koosseisu liigist ja telgede arvust;

veoste osas, mille veod planeeritakse ainult vagunites, — 15 rubla arvestusvaguni eest;

konteinerites veetavate veoste osas — 6 rubla konteineri eest kandejõuga 5 tonni ja rohkem, 3 rubla konteineri eest kandejõuga 3 tonni ja 1 rubla 50 kopikat konteineri eest kandejõuga alla 3 tonni;

2) raudtee, jaam, laevandus, sadam on kohustatud juhul, kui nad oma süü tõttu ei andnud ette veovahendeid veoste ümberlaadimise kuu-plaani täitmiseks, vastava transpordiorganisatsiooni nõudmisel (veose olemasolu korral) eraldama veovahendid plaani (normi) täitmata jäänud osa katmiseks järgmise kuu jooksul.

Laadimisvajaku katmiseks vajalike veovahendite eraldamise kord määratakse kindlaks kooskõlastatult vastavate transpordiorganisatsioonide vahel. Kooskõlastatud korra rikkumisel kannavad transpordiorganisatsioonid vastutust, mis on ette nähtud ümberlaadimise plaani mittetäitmise eest.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 27. detsembril 1968. Nr. 439.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

52 Sm. A. Vaarandi kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:
Nimetada sm. Anton Matsi p. V a a r a n d i nõunikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees V. KLAUSON
Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja G. MARTIN

Tallinn, Toompea, 8. jaanuaril 1969. Nr. 9.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
1 trükipoogen. Tellumuse n. 21.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

